

عنوان مقاله:

بررسی تنش های دمایی مراحل حساس رشد گندم در دشت تبریز

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رضا دلیرحسن نیا - دانشیار گروه علوم و مهندسی آب، دانشگاه تبریز،

وحید مونس خواه - دانشجوی کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی، دانشگاه تبریز

ابراهیم اسعدی - دانشجوی کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

گندم مهم ترین محصول کشاورزی ایران و جهان است و در محدوده وسیعی از شرایط آب و هوایی رشد می کند. وقوع انواع تنش ها در مراحل مختلف رشد گندم سبب افت قابل توجه عملکرد دانه در مقایسه با مقدار پتانسیل آن می گردد. یکی از این تنش ها، تنش-های دمایی می باشد که به عنوان یکی از مهم ترین تنش های غیرزنده کاهنده عملکرد مطرح شده است. به منظور بررسی شرایط دمایی و تاثیر آن در مراحل مختلف رشد فنولوژیکی گندم در دشت تبریز، با استفاده از اطلاعات ایستگاه سینوپتیک تبریز در یک دوره آماری 30 ساله، مراحل رشد فنولوژیکی گندم تعیین شده و میانگین دماهای کمینه، متوسط و بیشینه هر مرحله محاسبه و با مقادیر مطلوب مقایسه شد. بر اساس نتایج به دست آمده، در مراحل جوانه زنی و گل دهی شرایط مناسبی برای رشد گندم مهیاست. تنها محدودیت دمایی موجود، بالا بودن دما های بیشینه روزانه در طی مرحله پر شدن دانه ها می باشد که به میزان 1 درجه سانتی گراد بیشتر از دمای آستانه وقوع تنش گرمایی در این مرحله است. با توجه به متوسط دمای ماهانه در دوره آماری مورد مطالعه، بهترین راهکار برای مقابله با این مسیله، کاشت گندم در آغازین روز های فصل پاییز می باشد. به طوری که در صورت کاشت در دهه اول مهر، هیچ گونه محدودیتی وجود نخواهد داشت و شرایط برای رشد مناسب گندم در تمام مراحل مساعد است. همچنین در این شرایط با توجه به جوانه زنی به موقع گندم، مقاومت در برابر سرمای زمستانه نیز بیشتر می شود.

کلمات کلیدی:

تبریز، تنش گرمایی، دما، گندم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/589767>

